

ԿոՄիտաս

Հով – սեր

Նուրբ հովի պէս լարերով՝
Սուրբ ծովի պէս պարելով,
Մէրդդ սրբառում պահեցիր,
Սըրտիս խորքում գահեցիր:

Աշունն եկաւ ծառին սարին հեւելով՝
Անձրեւ թելեր փռչի-փռչի թեւելով .
Պըտուկը ճոխ՝ առին տարին
Տերեւները կանաչ-ճանաչ պեղելով: